

takse, on ni mõnda head õppetust, mis igga põllo ja maea perremees ja perrenaene wägga tarwitawad, kui need parremat ello luggo nõudwad. Kes ogga wanna ammust ajast harjanud wisi järrele ellab ja parremat ei holi, sellele ei aita ka minno nõu keddagi, waid kehwaft ellab, kehwaft sureb, sell' ei olle parremat looto; sest nisuggune kardab tööd, ja Paulus ütleb sellele: „Kes ei tahha tööd teha, se ei pea ka mitte söma.“

Ma pannen sedda sellepärrast Kalendriisse ülles, et rahwas arro soaks, mis nende ümber sünnib ja kust woib tarkust sada. Kalender on se ainus kirri, mis igga aasta ueste tulleb ja siis keige rohkemalt laiale saab lautud ja ma tunnen isse mõnda meest, kes 30 aastat ühhe Kalendriga läbbi ajawad, ja mis mõnnel jubba neljandamast põlwest sadit pruigitawaks olnud, kuidas peaksid need Postimeest, kuidas peaksid need teised tarkuse kirjad ostma? Need ajawad omma juuni eddasi, teiste käest kuulwad nemmad, mil pühapäwad ehk sured pühhid ja muud tähtpäwad on ja paasiwad omma wanna Kalendri ka senna kohta ja ütleb: kui teistel Jõulo lauba on, siis

on minnul ka, mis mul suremat tarwis teada. Dmmeti woiks aasi parremaks minna, kui kaks, kolm ehk ennam mehhed kokko heidaksid ja ommale nisugguse kirja peaks, siis ei olleks kullo jo mitte suur; agga keif saaksid ühhe paljo targemaks. Ma tunnen ühte kibbelkonda, kus wiis tuhhat hinge ellawad ja kuulge keif ma-ilm! nemmad piddawad, oh! ma läksin eksi: nende seas peetakse kaks Postimeest! terve aasta läbbi!!!

Kaebawad innimesed kül waese aea pärrast ja seäl on neil õigus; agga meil on ka parremad aead olnud, siis polnud luggo selle polest suggugi parrem. Willal saab Jummal waim innimesi ärratama, et nemmad ärra tundwad, mis neile tarwis on?

Kül mõnnel on siis kitsas meel,

Et ta ei ja nüüd arro weel,

Mis meie päwit iggamees

Nääb ärra maal ja linna sees:

Kes rohkem tarkust armsaks peab,

Se rohkem warra kokko weab,

Et isse priekest süa woib,

Ja teisele ka anda täib,

Mis Jummal armust mullast loob

Ja igga aasta ette toob.